

**P
O
D
Ž
I
M.**

Božena Klímová

**O
V
Á**

Vzkaz mým bližním a nejbližším:

Těchto deset vybraných básní z textů,
které vznikaly v letech 2006 až 2008,
Vám ráda věnuji pro potěchu v čase,

kdy mi život chystá
soukromé „Babí“ léto...

Božena K.

Zamilované „Babí“ léto

Usídluje se mi v krevních destičkách Podzim
Bývá úsměvně barevný s anglickou mlhou
v zádech a s vřesovištěm myšlenek
na to

co kdyby...

Blízcí se vzdalují do míst kam nedohlédnu
Chybí mi jejich dopisy
Utajené předtuchy Galantnost slov
už neuskutečněný polibek
na hřbet ruky

Občas zachytím v koutku mužova oka smyslnost
Mladivě rozvernou Červencově horkou
a přelétavá zamilovanost náhle
hrdlem hrkne Jako žáha
Po vydatném soustu

Kam až dojdu ~

ptám se zadumaně kohosi v oblacích
Ale on mlčí Zkrápí mne deštěm
A nechává na mne spadnout
předčasně zbarvený list

z „rajského“ stromu...

Znovu jsem potkala syna

Na konci naší ulice zahlédnu syna
Ten urostlý muž už dávno není mazlíčkem
ochranitelsky držným na klíně
Ale když se usměje
maceškovými
očima
kývne a vydá se směrem ke mně
aby mi pomohl s nákupem
já zjihle pípnu ~

Děkuji, děťátko!

Nad městskou džunglí se
vyklene jarní duha Smířlivý vzkaz matkám
odrostlých potomků
aby bezradně nebloudily
sem tam a nepřešly most přes tajemnou
řeku zvanou Teskno

do krajiny Rmut

odkud se tak těžce vrací...

Září

Mezi srpnem a říjnem
poletují intimní vzkazy
Mají podobu nažloutlých listů
stromů
keřů
Chladivých podvečerů
Bláznivého slunce
Krůpějových
pavučin

A v tušení táhlého podzimu
se září smyslně mění
v lačnou ženu
očekávající poslední
šťavnatou

vášeň...

Počítání oveček

Je nad ránem Vzpomínky plaší sny
Galerie předků Hovor s Alanem
a jeho zpěvavé ~

I love you, Božéééna...

Pak delikátní tvář nejmladší sestry
Z mandlových očí jí do dlaní padají obří
skleněnký ~

maminka zemřela tak brzy,

tatínka už nemáme

a ještě Milan...

Bratra v rakvi vezou horkým srpnovým dnem
On nás přece rád posazoval na hřbety
podsaditých koňů a jeho „hromský“
humor otřásal dětskými jistotami
až se i slunce smálo...

Tázavě povzdychnu ~

Vy moje ovečky,

jste snad z Nebeských luk...?

Náhle zatoužím po troše změny
Malátně tedy „jako“ stěhuji skříň v pokoji
Potom z polštářku pod hlavou dělám smotek
Mou sítnicí oka projde divná paní Hádává se
sama se sebou Hlasitě se zlobí
Nejraději by se vzala „hákem“ ...

a pak

si hodila ručník

Ring volný!

Ovečka! Konečně!

Asi spím...

ASI, asi, asi

ASI?

HARLEY Harley harley

Sedlám motorku
značky Harley-Davidson Nasávám její sílu
Svištím krajinou Za mnou vzduchem mé
francouzské hole...
Přihlížející údivem omdlévají
A já jsem tak *svobodně* „HAPPY“

Málem se mi to jednou povedlo Málem
Jet na stroji značky Harley Vždyť mi požitek
nabídl sám majitel onoho božského oře
když jsme vyšli tam v ten květnový podvečer
z Librexu s houfem umělců
po křtu prvotiny
mladého básníka Davida B.

Stříbrný „FAT BOY“ na parkovišti zaburácel řval
brumlal vzpínal se a já povzdychla tak žádostivě:

Ta krásal!

Muž obepnut jemnou kůží
se pousmál způsobem novopečeného otce
jemuž chválíme potomka Lehce dojat
chtěl se mnou

s k u t e č n ě

obkroužit Dům knihy
v samotném centru města

Nic z toho ale nebylo
Sametová sukně ~ i má páteř
totiž
hlasovaly
proti...

Říjnové pondělí

Po ulici se loudá vysoká bříza
Ne To já jdu ulicí k bříze... Ona větrně
pohazuje kšticí až kdesi u samého nebe
Prameny zlatavých copů mezi zelení
Odlesk pomeranče
Bělokorá zahlíží do oken panelového
domu Dožaduje se obdivu
než jí listopad nemilosrdně hlavu umyje ~
jako baladická macecha sirotkům

Radostně hopsající štěně
(rodem: Anglie, Jorkšír, údolí řeky Er)
nese v tlamičce hračku Jeřabinově
červenou
V tom zvedá nohu
a pyšné krásce sprškou vlhčí kmen
Jakýsi přírodní rituál Adopce po psím způsobu
v ještě rozjívené
trávě...

No ale fuj!!!
Heká estét
Přesto je nadál pondělí
Říjen
Bříza - Melír
Já

A okamžik prosluněného
poledne...

Sedíme s mužem v pokoji

Sedíme s mužem v pokoji
Občas se držíme
za ruce Spolu s námi je tu naše stárnutí
ukryté za hřbety vrzavých křesel
Když to nečekáme
vskočí nám na záda
a dolehne jako mokře tíživá koňská houně
až bezradně hekneme - Uch!
V televizi dávají zrovna přenos poslaneckých rozepří
ale my mezi stíny zbytečných slov vidíme
korálky vzpomínek

I na to jak naše kdysi štíhlé postavy
před čtyřiceti lety hledí do trávy u Moravice
řeky horkého poledního milování...
a dívčí plavky visí na rozsoše Zůstanou navždy
lapeny fotografií
stejně
jako zavěšené pánské sandály...

Duše se nám občas scvrkávají Jsou podobny
sušeným švestkám Potřebovaly by namáčet v živé
vodě nebo v kouzelném nápoji keltských Druidů
ať znovu objeví až děsivou úžasnost
Zeměkoule i s Vesmírem
v dosud nepoznaných barvách

A naše těla potom zmládnou ve směru zevnitř ven!
A přijmou na milost tu nádhernou
zbytečnost

jménem Život!

Starobylé knihy

Pergamenově voní

V abecedním reji jdou v nich staletími

osudy lidí stejnou cestou

od minulého

k novému roku Nikdy

nepřečtené svazky skrývají v sobě

havraní moudrost podobnou

letokruhům příliš dospělých stromů

Ty odkryje až u kořenů

Budoucnost

v bláznivé touze učinit tak

z Omegy

Počátek ~

na nějž je nutno

si radostně

připít...

Radost se nekoná

Zas se mi tristně zdáš V tak
nezdvořilém snu přeletěla jsem moře

a TY...?

mne zapíráš

Hlídá tě „ženský“ Kerberos

Žárlivost hlodá

Ošklivě kouše

Bodá

Nechci přece tak moc

~ jen vskutku UŽ uvidět ten

ztravnatělý hrob s valounem

tvého jména

Anebo

ANO!!!

ACH...

Raději

se s tebou

obejmout...

Podzimková

Blednou fotografie

Těž duhové barvy vzpomínek

Urychluje se čas Nabízí pondělí ~ neděli

Zbytek dnů kamsi záhadně mizí

Místo zmoudření nakupenými lety

jen prostořeký zástup otázek

Řadí se Do front Ty pochybnosti

všeho druhu

Je dobré nevědět...

Myslí si ve mně podzimková

duše co tajně

tajně

tajně

pěstuje

hýčká

slůvko AČKOLIV ~

zatímco neteř v telefonu

přesvědčivě říká:

V příštím životě chci být ulaštoukou...

a zve mne

k společnému letu

na Jih...

Vložené básně ráda věnuji:

Zamilované „Babí“ léto (*sobě*)

Znovu jsem potkala syna (*Lukovi a Moně*)

Září (*Tobě, tobě, tobě... vám*)

Počítání oveček (*Magdě*)

Harley Harley harley (*Davidovi a Mílovi*)

Říjnové pondělí (*Dušanovi*)

Sedíme s mužem v pokoji (*Jirkovi*)

Starobylé knihy (*Zuzaně*)

Radost se nekoná (*Alanovi*)

Podzimková (*Mileně*)

Božena Klímová

básnířka, spisovatelka, publicistka

Pochází z Opavska, trvale žije s rodinou v Ostravě.

Je členkou Obce spisovatelů v Praze, Ostravě.

Věnuje se kromě vlastní tvorby lektoracím, netradičním recenzím a medailonům jiných autorů. Spolupracuje dlouhodobě s grafikem a vydavatelem Dušanem Žárským – Nakladatelství Žár, Ostrava.

Božena Klímová postupně vydala 5 básnických sbírek, 5 próz. Některé tituly vyšly opakovaně, též elektronicky a v Braillově písmu, nebo v překladech. Účastnila se zhruba 17 sborníků básněmi, fejetony, povídkami a slovními hříčkami.

Část její literární a výtvarné tvorby je uložena v Národní knihovně Austrálie (Canberra), s ohledem na osobitý a dlouhodobý vztah Boženy Klímové se slavným spisovatelem Alanem Marshallem, kmotrem jejího syna Lukáše.

Připraveno do tisku: soubor sentencí *Převážně (ne)uvažně*
(Nakl. Žár Ostrava)

V rukopisech: meditativní sbírka *Procházka s Kristem*
a prózy – *Jak se stát tlustým andělem* (humorně laděné povídky);
Tajemství korpulentní dámy (krimi povídky).

Božena Klímová
PODZIMKOVÁ
(sbírka 10 básní)

Sazba: Dušan Žárský

Ilustrace: akvarel – Božena Klímová (Foltýnová)

V roce 2013 vydalo nakladatelství ŽÁR,
Dušan Žárský, Ostrava, zard@seznam.cz
vydání druhé, v elektronické podobě první

ISBN: 978-80-86725-12-3